

בש"פ 3894/15 - מדינת ישראל נגד אמיל רפאלוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 3894/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

אמיל רפאלוב

בקשה שישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחסד"פ

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול, עו"ד גלעד ארליך

בשם המשיב:

עו"ד יוסי זילברברג, עו"ד אמיר נבון, עו"ד מאיה טרייגר

החלטה

מונחת בפני בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בה מבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים יום, או עד למתן פסק דין בת"פ 44877-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם מביניהם. בשל כך שמדובר בבקשה להארכת מעצר שישית במספר, העובדות הרלוונטיות וההליכים הקודמים פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה (ראו בש"פ 4014/14 ; בש"פ 8260/14 ; בש"פ 1655/15) יובאו עיקרי הדברים בצמצום.

1. ביום 21.06.2013 הוגש כתב אישום נגד המשיב ונאשם נוסף, הכולל שבעה אישומים. הראיות כנגד השנים נאספו, בין היתר, בעזרת סוכן משטרת סמוי, והמשיב היה איש הקשר העיקרי עם הסוכן. בין היתר נטען בכתב האישום כי במהלך הפגישה בין המשיב לבין הסוכן הסמוי ניסה המשיב לרכוש ממנו נפצים לצורך הפעלת מטעני חבלה, ובהמשך אף הציע לו 100,000 דולר בתמורה לכך שהסוכן יטמין מטען מתחת למכוניתו של איש עסקים עימו היה מסוכסך. בגין מעשים אלו יוחסו למשיב עבירות של סחר בנשק, וקשירת קשר לביצוע חבלה בכוונה מחמירה. באישומים השני, השלישי והרביעי מואשם המשיב ברכישת סם מסוכן מסוג קוקאין, ואף בשימוש בסם עצמו, כאשר פעמיים עשה זאת תוך כדי נהיגה. בשל מעשים אלו יוחסו למשיב עבירות של סחר בסם מסוכן, ונהיגה תחת השפעת סם. באישום החמישי נטען כי המשיב החזיק ברשותו חומר נפץ, ואף מסר חלק ממנו לסוכן הסמוי. על כן הואשם המשיב בעבירות של סחר בנשק והחזקת נשק. באישום השישי נטען כי המשיב פעל, יחד עם הסוכן הסמוי ואנשים נוספים, לייבא כארבעה ק"ג של סם מסוכן מסוג MDMA מהולנד לארץ, ובהתאם הואשם בסחר בסם מסוכן ובניסיון לייבא סם מסוכן. באישום השביעי והאחרון נטען כי המשיב איים על הסוכן הסמוי ועל צוות חוקריו במשטרה, ולפיכך יוחסו לו עבירות איומים.

להלן זה היסטוריה ארוכה, ולמצער סופו עדיין לא נראה באופק. במקביל להגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה להארכת מעצר עד תום ההליכים. בתאריך 15.10.2013 הסכים בא כוח המשיב להארכת מעצרו עד תום ההליכים. לאחר תשעה חודשי מעצר, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצר ראשונה בתשעים ימים. הבקשה התקבלה בהסכמה בתאריך 10.03.2014. בתאריך 16.06.14 האריך בית משפט זה את המעצר בתשעים ימים נוספים בפעם השנייה. הארכת המעצר השלישית התקבלה בתאריך 10.09.2014, בהסכמת הצדדים, ובית המשפט נעתר גם לבקשה הרביעית בתאריך 14.12.2014. בקשת הארכת המעצר החמישית אושרה בתאריך 15.03.2015. כעת מונחת בפני הבקשה השישית.

טענות הצדדים והכרעה

2. המדינה מדגישה את מסוכנותו הרבה של המשיב העולה גם מהאישומים החמורים בעניינו, וגם מהתנהלותו במהלך המשפט. נטען כי המשיב השמיע אימונים קשים וברורים כלפי הסוכן הסמוי וצוות החקירה במהלך חקירתו, והתפרץ כלפי שופטת בית המשפט במהלך דיונו, דבר שחייב עצירת הדיון וחידושו במועד מאוחר יותר. לדברי המבקשת, נגד המשיב קיימות ראיות טובות לכאורה, וכי ישנו יסוד סביר לחשש ששחרורו עלול לגרום לסיכון ביטחון הציבור ולשיבוש הליכי משפט. בנוסף, הודגש כי למשיב 11 עבירות קודמות הכוללות ניסיון לרצח, אלימות, סמים ושיבוש הליכי משפט. לגבי התארכות ההליך טענה המבקשת כי חלק משמעותי מהסיבה להתארכות ההליכים בעניינו של המשיב נבע מהתנהגותו ודחיות שונות שהתבקשו על ידי באי כוחו במהלך הדיונים.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי מרשו נמצא במעצר כבר למעלה משנתיים, ולא ברור מתי יסתיימו ההליכים בעניינו. לדבריו, מצבו של המשיב הינו בכי רע. הוא מקבל תרופות נרקוטיות בשל כוויות מהן הוא סובל, ובשל בעיות רפואיות נוספות. המשיב, בן 48, אב לחמישה ילדים, הצעיר בן שנתיים. כמו כן, הדגיש בא כוחו כי עברו הפלילי כולל עבירות שהתרחשו כולן לפני שנת 2000 – למעלה מחמש עשרה שנים. נטען כי לא רק שהתמשכות המשפט פוגעת באופן קשה מאוד במרשו, אלא שהמדינה אף ממשיכה להעביר לסניגור חומרים נוספים הנוגעים למשפט, ובכך אינם

מאפשרים לו לעשות את עבודתו נאמנה. בא כוח המשיב הדגיש אמרות מספר שנאמרו על ידי שופטי בית משפט זה ובית משפט קמא בהארכות המעצר השונות בעניין זה, ובהן נאמר כי ההליכים אינם מתנהלים בקצב מספק, וכי יש להחיש את הטיפול בתיק זה. לדבריו, המשיב מוכן לקבל על עצמו כל מגבלה שהיא, ובתנאי שישוחרר עד להכרעה במשפטו.

3. לאחר שמיעת הצדדים, וקריאת החומרים הרלוונטיים, החלטתי היא כי דין הבקשה להתקבל.

מצבו של המשיב אינו פשוט כלל ועיקר. הוא נתון במעצר כבר למעלה משנתיים. עולה כי עבר תקופה לא קלה. אביו נפטר, ואימו סבלה מאירוע מוחי. הסניגור תיאר את מצבו הפיזי הקשה של המשיב, שנכווה בכל חלקי גופו, עבר ניתוחים שונים, וסובל ממחלות נוספות. ניתן להבין כי חוויית מעצר קשה לו. אף מוסכם על ידי המדינה כי קצב המשפט אינו משביע רצון. אמנם, יש להעניק משקל לעובדה כי ההגנה ביקשה מספר דחיות שתורמו לעיכוב, אך אין זה הנימוק היחיד להימשכות ההליכים. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך כי מעשיו הלכאורה מלמדים על מסוכנות ברף גבוה. התנהגותו של המשיב במהלך המשפט – התפרצויות כלפי הסוכן והשופט בבית המשפט, אף היא מטרידה, אך אין זה העיקר.

באיזון הדברים, בין קצב המשפט לבין מסוכנותו של המשיב, יש להעניק משקל למאמצו של בית המשפט בנקודת זמן זו לסיים את ההליך. עולה כי נקבעו שלושה דיונים עד לסוף חודש יוני, במהלכם אמור להעיד המשיב, אם יבחר, ואף אמורים להישמע עדי ההגנה או לפחות חלקם. בנסיבות אלו, נוטה הכף לכיוון האינטרס הציבורי. מצופה כי בית משפט ייתן עדיפות לשמיעת משפטו של המשיב, הן בשל התקופה הארוכה בה הוא שוהה במעצר, והן בשל מצבו הבריאותי. בל נשכח כי מטרת סעיף 62 לחוק המעצרים אינה רק לקבוע האם להאריך את המעצר אם לאו, אלא אף לפקח על ההליך. זוהי בקשת ההארכה השישית, ובהתאם לנתון זה מחוזק הצורך להעניק עדיפות לשמיעת תיק זה ולתור לסיימו בהקדם האפשרי. בית משפט מתבקש לקבוע מועדים נוספים.

4. הבקשה מתקבלת. בהמשך להחלטת הארכת הביניים שניתנה במסגרת הבקשה, יוארך מעצרו של המשיב בשמונים ושלושה ימים, החל מיום 20.06.2015, או עד למתן פסק דין בת"פ 44877-06-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, המוקדם מבין השנים.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ה (18.06.2015).

ש ו פ ט